

Štovane dame i gospodo!

Čini mi čast i zadovoljstvo što vas mogu pozdraviti u jednoj za društveni i kulturni život našeg grada osobitoj prigodi. Prije 20 godina, ili sasvim precizno 24. siječnja 1977. godine stigli su u INA-Petrokemiju puhački instrumenti i našli se u rukama već teoretski glazbeno obrazovanih radnika, ovog ali i drugih kutinskih poduzeća. Taj praktični korak smatra se i početkom rada današnjeg Gradskog puhačkog orkestra "Krešimir". Dva desetljeća Kutina je bila bez takove glazbe. Nedostajalo je skladno zvukovlje, koje okuplja, potiče, daje svečarsko raspoloženje ... A onda i oni koji su s nevjericom gledali u obnovu i želje dragovoljnih vatrogasaca, čijom je idejom počelo praktično okupljanje glazbenika, prihvatit će stvarnost. Na prvoj se audiciji našlo 120 zainteresiranih među kojima većina nikada nije svirala puhački instrument. Za svega tri mjeseca što je rijetko za takve orkestre, stručni voditelj Franjo Plantak uz čije ime je vezan najduži voditeljski staž, izvježbao je glazbenike za javni nastup. Uz prve zvuke koračnica ulicama Kutine u proljeće 1977. godine njezin kroničar je zabilježio: "Mnoštvo ispuni središte grada da pozdravi iz više razloga svoju glazbu: jer, koliko je radnička, toliko je i vatrogasna, koliko je tvornička, toliko je i kutinska, koliko je Inina, toliko je i moslavačka".

Danas nakon 20 godina može se to i reći još snažnije. Orkestar

2

izrastao u okviru Industrijskog dobrovoljnog društva u Petrokemiji postao je nezaobilazni dio kulturnog identiteta kutinske sredine. Dao je i svoj neprocjenjivi doprinos u Domovinskom ratu. Iza orkestra u čijem je radu sudjelovalo više od stotinu glazbenika danas je oko 500 nastupa. Zvuci orkestra svojedobno jedinog te vrste u Ini odzvanjali su širom domovine, ali i izvan nje. Koliko je tek nastupa bilo u raznim prigodama u Petrokemiji, te na brojnim vatrogasnim i drugim manifestacijama, teško je i nabrojiti. I danas se članovi orkestra s dužnom zahvalnošću sjećaju svojih utemeljitelja: Josipa Dujmovića, glavnog inicijatora za osnivanje glazbe, Ivana Gerića, Antuna Bračevca, Josipa Turbića, Eduarda Čonke, Milana Juraića, Ljudevita Lernatića. Svjesni su da su u njihovo glazbeno znanje i popularnost ugrađeni i brojni pedagoški sati rada već spomenutog Franje Plantaka, zatim Stjepana Obadića, Tomislava Uhljaka, Krešimira Dujmovića ... Ugodno se osvrnuti na rad kojega je osjetio i književnik Berislav Nikpalj, zapisavši 1979. godine: "Orkestar je nešto izvan standarda, nešto što ne samo uljepšava već i osmišljuje vijek ljudski. Jer život se glazbom i ispunjava. Takva kultura, izrasla iz života, iz organizma jedne radne sredine ljudi saživljenih s krajem u kojem žive, većeg je značenja od onog višeg tipa koji se samo pasivno prima, a ostaje vazda tuđ, jer je gostujući, prolazan. Ljudi vole čuti, vidjeti svoje ljude,

njihovo im umijeće čini radost i zadovoljstvo. Oni su s njima svakodnevnim životom srasli, dio su njih.”

Doslovce naši su glazbenici bili sudionici svakog značajnijeg događaja. Prirodno svom domoljubnom zanosu odgovorili su kada je to domovini bilo najpotrebnije. Na poticaj svog člana danas pokojnog Krešimira Udragovića, dragovoljno se uključio 1991. godine kao prvi orkestar u redove Hrvatske vojske. Samo 11 proba trebalo je, kako se sjeća Mihovil Udragović, da se promijeni repertoar i s “vojnim dirigentom” Tomislavom Uhlikom uđe 29. prosinca u prostor prelijepo kutinske barokne crkve. Crkva, glazba, vjernici i svi ostali čimbenici postadoše jedno. Premijerno predstavljanje u odorama Hrvatske vojske bio je događaj za pamćenje. Nekočiko dana kasnije glazba upućuje zvukovne čestitke ispraćaju 1991. godine i najavljuje 1992. godinu i to na prvoj crti zapadnoslavonskog bojišta. U zimsko sunčano jutro prkosilo se pucnjavi i svim ratnim nedaćama. Glazba je pokrenula čežnju za drugačijim danima, u kojima će se slobodno razlijegati melodije “Hrvatine” ili “Narodi nam se ...”. Orkestar je 15. siječnja 1992. godine ulicama Kutine bio i donositelj povijesne vijesti o međunarodnom priznanju Hrvatske. Bio je domaćin više priredbi. Jedna od njih 24. travnja 1992. godine okupila je u Športskom domu tisuću posjetitelja. Gosti su bili Veliki puhački orkestar Hrvatske vojske i poznata imena glazbenog i dramskog života. Činjenica je da je samo

velika ljubav od amatera stvorila dobre glazbenike. U ratnim danima bilježe se mnogobrojni nastupi u Kutini, Garešnici, Lipovljanima, Ivanić Gradu, Samoboru, a da se o Novskoj i Pakracu i ne govori. Zvukovi radosti i ponosa u izvedbi naših puhača čuli su se na brojnim prisegama Hrvatske vojske, ali i dostojanstveni u ispraćaju poginulih vitezova Domovinskog rata. Dani mira i obnove orkestar stavlja pred novu zadaću. Razmišlja se kako da on postane u pravom smislu riječi gradski. Uoči prošlogodišnjeg Dana državnosti donosi se i odluka o osnivanju Gradskog puhačkog orkestra "Krešimir" Kutina. Njegova osnovna zadaća je i dalje promicanje glazbene kulture te razvijanje svih ostalih aktivnosti od zajedničkog interesa njegovog članstva. Dio toga osjeća se i u ovoj jubilarnoj svečanosti. Slavljenički orkestar ove jubilarne trenutke ne slavi sam, već uz ovogodišnji Dan državnosti s kutinskim mažoretkinjama i uvijek sa svojom dragom i zahvalnom publikom. Potpora je to daljnjem radu. Vrijedni članovi s pravom i razlogom očekuju to od svih nas.

KUTINA, 16.05.1997.g.